

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการเขียนคำกริยาแบบไม่ปักติช่องที่ 2 โดยการท่องกริยา 3 ช่องของนักเรียน

ชั้นปวช.1/5 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาและการสื่อสาร(Hybel, 1995:2 อ้างถึงใน สมพิค พุลเจริญ 2549; 6) อธิบายว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการตีความนุյยไปแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิด และความรู้สึก ซึ่งกันและกัน โดยการพูด เขียน และภาษาท่าทาง หากนักเรียนใช้คำที่ผิดไวยากรณ์ อาจทำให้การสื่อสารผิดตาม ไปด้วย นั่นคือผู้ส่งสาร-ผู้รับสารมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน คำกริยาเป็นเรื่องในไวยากรณ์และเป็นคำที่แสดง หน้าที่หลักในประโยค หากเราใช้คำกริยาผิด ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นผิดเช่นเดียวกัน แต่จากการศึกษา/สังเกต พบว่านักเรียนชั้นปวช.1/5 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนคำกริยาแบบไม่ปักติช่องที่ 2 ใน การเรียนเรื่อง Past Simple Tense และนักเรียนส่วนนี้มีผลทดสอบก่อนเรียนต่ำกว่า 50% ด้วยเหตุนี้อาจจะทำ ให้มีผลกระทบต่อการสื่อสาร ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ได้ ผู้วิจัยเห็นว่าการท่องกริยา 3 ช่อง จะสามารถ พัฒนาการเขียนคำกริยาไม่ปักติช่องที่ 2 ของนักเรียนได้ เพราะเวลาที่นักเรียนท่องนั้น นักเรียนจะคิดคำตามไป ค่วยทำให้นักเรียนจดจำตัวอักษรและคำกริยาเหล่านั้น ได้ การสอนเทคนิคในการช่วยความจำให้แก่นักเรียน เพื่อ นักเรียนจะ ได้เก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำได้นานๆ ช่วงเวลาที่นักเรียนนำไปเขียนหรือใช้ก็จะไม่ติดทำให้มี ความสื่อสารที่ตรงกัน(Yates, 1996 Luria, 1968 Hunt and Love, 1972) จึงนำวิธีการท่องกริยา 3 ช่องนี้มาพัฒนา ความสามารถในการเขียนคำกริยาแบบไม่ปักติช่องที่ 2 ของนักเรียน

คำถามวิจัย

**การท่องกริยา 3 ช่อง มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาแบบไม่ปักติช่องที่ 2 หรือไม่
อย่างไร**